

DE PERFECTE PASTA
EN DE ULTIEME RAGU

MONROE, BB, MADONNA

DE KRACHT
VAN BLOND

MANNENMODE

VOOR DANDY'S
& BULLEBAKKEN



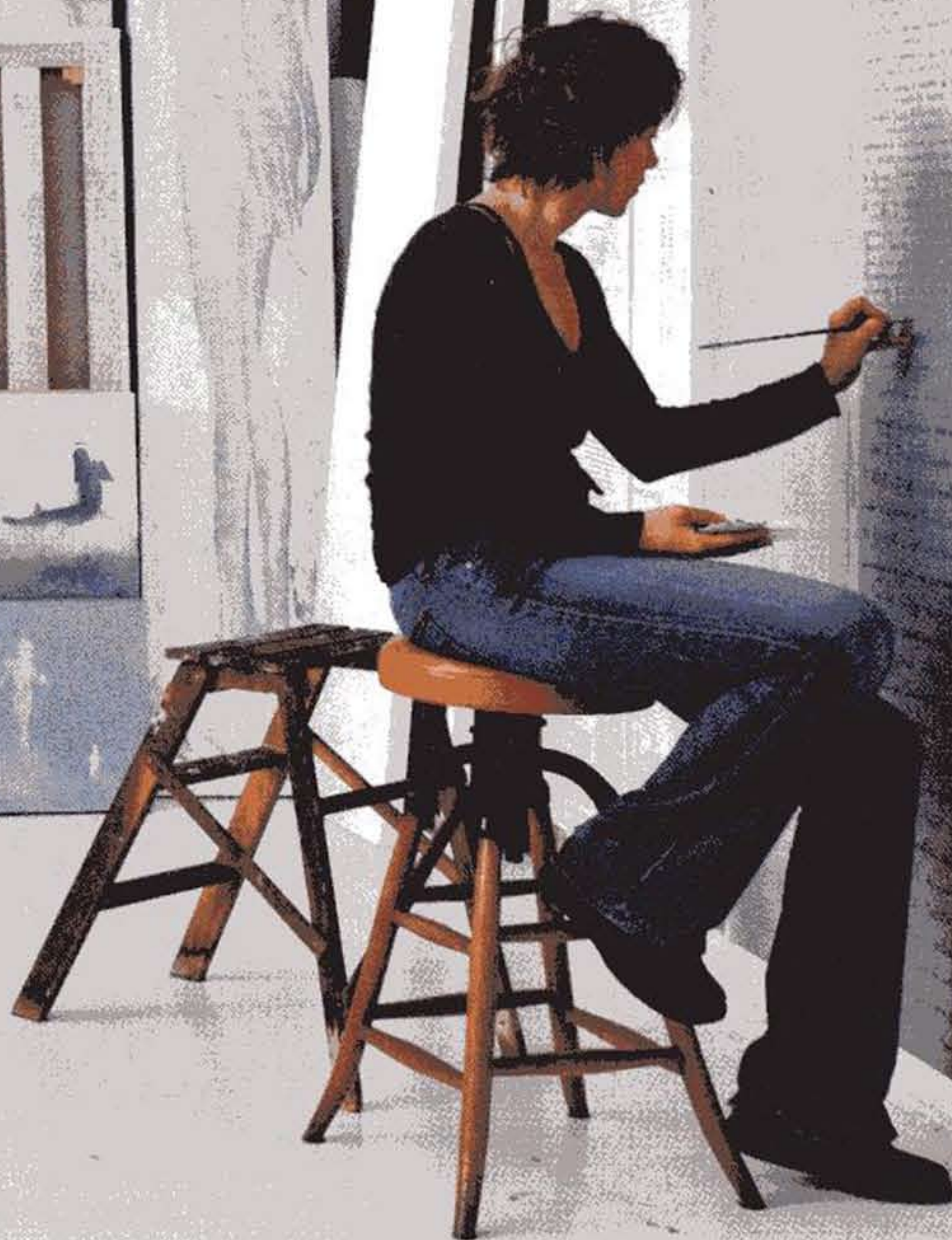


De kunstenaar in haar atelier, dat de verbinding vormt tussen de woonruimte en de galerie. 's Zomers werkt ze soms in de binnentuin.

ROMEINS LICHT

EEN OUD PAKHUIS IN ROME WERD
OMGEVORMD TOT EEN ATELIER,
GALERIE ÉN WOONRUIMTE VOOR EEN
KUNSTENARES. LICHT EN ELEGANT,
NET ALS DE WERKEN DIE HIER TOT
STAND KOMEN EN IN IDEALE
OMSTANDIGHEDEN WORDEN
TENTOONGESTELD.

DOOR OLIVER IKE - FOTO'S GRAZIA BRANCO



Architect Luca Braguglia studeerde af aan de beroemde architectuurschool van Mendrisio, en heeft sinds enkele jaren een reputatie opgebouwd in de Romeinse architecturale scene door zijn functionele, minimalistische stijl. Kunstenaars Valentina de Martini engageerde hem om een oud pakhuis te verbouwen, waarin woonruimte, atelier en galerie, samen 300 vierkante meter, onder één dak moesten worden verenigd. Het hele renovatieproject nam alles bij elkaar acht maanden in beslag, wat naar Italiaanse normen bijzonder kort is. De architect verdeelde de ruimte in een privé- en een publiek deel. Beide met grote ramen die uitgeven op de binnentuin en het toegangssas. Ze zijn gevat in aluminium frames, onderverdeeld in een aantal rechthoekige vlakken, wat het atelierkarakter van de woning nog benadrukt. De bezoeker komt binnen via een entree met een op maat gemaakte garderobe. Langs de hele zijwand hangen jassen en jacks aan klee-hangers op een lange stang, onder een in de wand ingewerkte alkoofplank. Van hier heb je toegang tot de hoofdruimte van de loft, die fungeert als publieke zone. Alles is wit en heeft een glanzende uitstraling, vloeren, wanden en pla- →



De toegang tot de atelierwoning: zuiders en geborgen.



TIJDENS VERNISSAGES
KAN DE SOBERE LOFT
SNEL OMGETOVERD
WORDEN TOT EXTRA
GALERIERUIMTE.



De keuken, eet- en zit-
ruimte zijn gerangschikt
rond een elegante
wintertuin, die voor
extra licht zorgt.



Sereen, sober maar toch niet kil: de privéruimten zijn een toevluchtsoord om tot rust te komen.



Het centraal gelegen atelier.



De slaapkamer is een van de weinige plekken waar het buitenlicht kan worden getemperd.



fonds, wat resulteert in een sterke lichtintensiteit die inspirerend werkt voor de kunstenaars. Maar de witte muren vormen natuurlijk ook een neutrale achtergrond voor haar kleurrijke schilderijen.

Tegenover de ingang positioneerde de architect een langgerekte keuken met een werkvlak van teak. Dit is het enige vaste element in heel deze loft. Zit- en eetruimte kunnen naar believen van plaats worden verwisseld. Bij vernissages kan de loft zelfs helemaal worden leeggemaakt en in een kunstgalerie worden veranderd. De luchtigheid van de ruimte wordt nog versterkt door de elegante wintertuin achter de keuken, die is voorzien van dezelfde aluminium atelierramen.

ZONNETERRAS

De filosofie van de kunstenaars is duidelijk: geen snuisterijen of overvloedige decoratie, hier wordt open kaart gespeeld. Het meubilair bestaat uit een mix van houten etnische objecten en designklassiekers uit de jaren vijftig. Het donkere hout van de salontafels en de keukenelementen geven het interieur een warme toets. Overal staan kleurrijke olieverfschilderijen met vrouwenfiguren tegen de witte muren, bijna als mannequins in een modeshow. De architect creëerde een uitermate vloei-

ende ruimtelijke structuur. De kamers van deze loft lopen allemaal in elkaar over. De verbindinggang van de hoofdruimte naar het privégedeelte vormt het eigenlijke atelier. De ramen, die eveneens uitgeven op de binnentuin aan de zuidgevel, werden in dit deel opgetrokken tot tegen het plafond en geven toegang tot de patio. Zo kan de kunstenaars 's zomers gemakkelijk buiten werken.

Aan de westkant van het privédeel bevinden zich de slaapkamer, badkamer en berging. Ook hier is alles wit geschilderd. Een nis in een muur van de badkamer werd door de architect omgevormd tot een wastafel. Door een lichtkoepel boven de douche stroomt ook hier overvloedig natuurlijk licht naar binnen.

De privéruimte van het huis wordt gebruikt als toevluchtsoord om tot rust te komen, vooral in periodes wanneer de rest van de loft wordt gebruikt voor een tentoonstelling. Ook de buitenruimte werd handig benut. Zo installeerde de architect op het dak van de privéwoonruimte een klein zonneterras. Het is bereikbaar vanuit de binnentuin via een steile ijzeren trap, die de kunstenaars resoluut paars schilderde, wat zorgt voor een opvallend kleurcontrast met de grijze tinten van de aluminium raamprofielen. II

DE WITTE MUREN
VORMEN EEN NEUTRALE
ACHTERGROND VOOR
DE KLEURRIJKE
SCHILDERIJEN.



Kunst tot in de badkamer.



De trap naar
het zonneterras.